

Tullverkets föreskrifter (TFS 2004:19) om vissa förordnanden i den brottsbekämpande verksamheten

Förordnanden
enligt SL
[2301]

1 §

[2301] Denna författning innehåller bestämmelser om förordnanden enligt 19 [119] och 32 [132] §§ lagen (2000:1225) om straff för smuggling för särskilda befattningshavare vid Tullverket att fullgöra verkets uppgifter vid förundersökning respektive att föra talan i vissa brottmål.

2 §

[2302] Tjänstemän vid Tullverkets kompetenscenter för godsfrågor, kompetenscenter för flygfrågor och kompetenscenter för resande är efter särskilt förordnande av generaltulldirektören behöriga att inleda förundersökning enligt 19 § [119] lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Detsamma gäller i fråga om behörighet att föra talan i mål om brott enligt 32 § [132] samma lag. Den som fått sådan behörighet kallas tullåklagare.

3 §

[2303] Behörigheten att inleda förundersökning omfattar i geografiskt hänseende hela landet. Detsamma gäller tullåklagares behörighet.

4 §

[2304] Av 19 § [119] andra stycket lagen (2000:1225) om straff för smuggling framgår att ledningen av en förundersökning skall övertas av allmän åklagare så snart någon skäligen kan misstänkas för brottet, om inte saken är av enkel beskaffenhet och att allmän åklagare även annars skall överta ledningen, när detta är påkallat av särskilda skäl.

Närmare regler om i vilka fall mål skall överlämnas till allmän åklagare finns i Riksåklagarens allmänna råd (RÅFS 2001:10) om fördelningen av mål mellan allmän åklagare och tullåklagare samt om deposition av böter.

[2305] Denna författning träder i kraft den 1 juli 2004, då Generaltullstyrelsens föreskrifter (TFS 1999:5) om åtalsbehörighet enligt 24 § lagen (1960:418) om straff för varusmuggling skall upphöra att gälla.

Lag (1958:205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m.m.

Förverkande av
drycker
[2401]

1 §

[2401] Alkoholhaltiga drycker eller andra medel som har trafikfarlig påverkan, vilka påträffas hos den som brutit mot 4 eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, 30 § lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg, 10 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519), 13 kap. 2 eller 3 § luftfartslagen (2010:500) eller 20 kap. 4 eller 5 § sjölagen (1994:1009) ska förklaras förverkade, om det inte finns särskilda skäl mot det.

Detsamma ska gälla om sådana drycker eller medel påträffas hos den som medföljt vid tillfället, om medlen kan antas ha varit avsedda även för den som begått gärningen.

Spritdrycker, vin, starköl eller andra jästa alkoholdrycker som påträffas hos den som förtär eller förvarar sådana drycker i strid med villkor enligt 2 kap. 16 § andra stycket första meningen eller med 2 kap. 18 § ordningslagen (1993:1617) eller med lokal ordningsföreskrift ska, oavsett vem dryckerna tillhör, förklaras förverkade, om inte särskilda skäl talar mot det. Detsamma ska gälla alkoholdrycker som påträffas hos den som förtär sådana drycker i strid med 4 kap. 4 § ordningslagen eller med 9 kap. 2 § järnvägslagen.

Vad som sagts i tredje stycket gäller också i fråga om sådana drycker som avses där och som påträffas hos någon som vid tillfället var i sällskap med den som bröt mot bestämmelsen, om det är sannolikt att dryckerna var avsedda även för den senare. *Lag (2010:2007)*.

2 §

[2402] Vid beslag av egendom som avses i 1 § skall vad som i allmänhet är föreskrivet om beslag i brottmål tillämpas, dock med följande avvikelser:

1. Beslagtagen egendom får bevisligen förstöras om värdet är ringa eller om det annars måste anses försvarligt att förstöra egendomen. I annat fall får egendomen säljas. Spritdrycker, vin, starköl och öl får säljas till den som har rätt att tillverka eller att bedriva partihandel med sådana varor enligt alkohollagen (1994:1738) (TFH V:1 [3801] o.f.). Annan egendom får säljas på det sätt som med hänsyn till egendomen är lämpligt. Intäkter vid försäljning av beslagtagen egendom tillfaller staten.

Beslut om att förstöra eller sälja egendom får fattas av undersökningsledaren eller åklagaren. I de fall som avses i 23 kap. 22 § [4512] första stycket rättegångsbalken får sådant beslut fattas även av polismyndigheten.

Om ett beslag hävs och egendomen är förstörd eller såld enligt denna paragraf, skall ersättning betalas av allmänna medel. Ersättningens storlek skall motsvara egendomens pris vid försäljning till allmänheten eller vad som annars är skäligt. Beslut om ersättning fattas av åklagaren. Den som drabbats av beslaget får begära rättens prövning av beslutet om ersättning. Det skall ske inom en månad från det han eller hon fick del av beslutet. Ansökan görs vid den domstol som kunnat pröva beslaget. Ersättning betalas ut av länsstyrelsen på begäran av åklagaren.

1 a. Om värdet på en beslagtagen alkoholhaltig dryck är ringa, får en polisman besluta att drycken bevisligen skall förstöras. Även i dessa fall tillämpas 1 tredje stycket.

2. Om polisman verkställer beslag och förelägger förverkande av den beslagtagna egendomen i föreläggande av ordningsbot, skall anmälan om beslaget göras hos polismyndigheten.

3. I fråga om sådana drycker som avses i 1 § tredje stycket och som förtärs eller förvaras i strid med villkor enligt 2 kap. 16 § andra stycket första meningen eller med 2 kap. 18 § eller med 4 kap. 4 § ordningslagen (1993:1617) eller med 9 kap. 2 § järnvägslagen (2004:519) har den som tjänstgör som ordningsvakt vid en allmän sammankomst eller offentlig tillställning eller inom ett trafikföretags område eller dess färdmedel eller som befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg samma rätt att ta egendomen i beslag som enligt rättegångsbalken tillkommer en polisman.

Ordningsvakt eller befattningshavare i säkerhets- eller ordningstjänst vid järnväg som har verkställt beslag skall skyndsamt anmäla detta till polismyndigheten och överlämna den beslagtagna egendomen. *Lag (2005:286)*.

3 §

[2403] Egendom som förklarats förverkad enligt denna lag skall bevisligen förstöras eller säljas enligt 2 §, om detta inte har skett tidigare.

Intäkter vid försäljning av förverkad egendom tillfaller staten. *Lag (2005:286)*.